

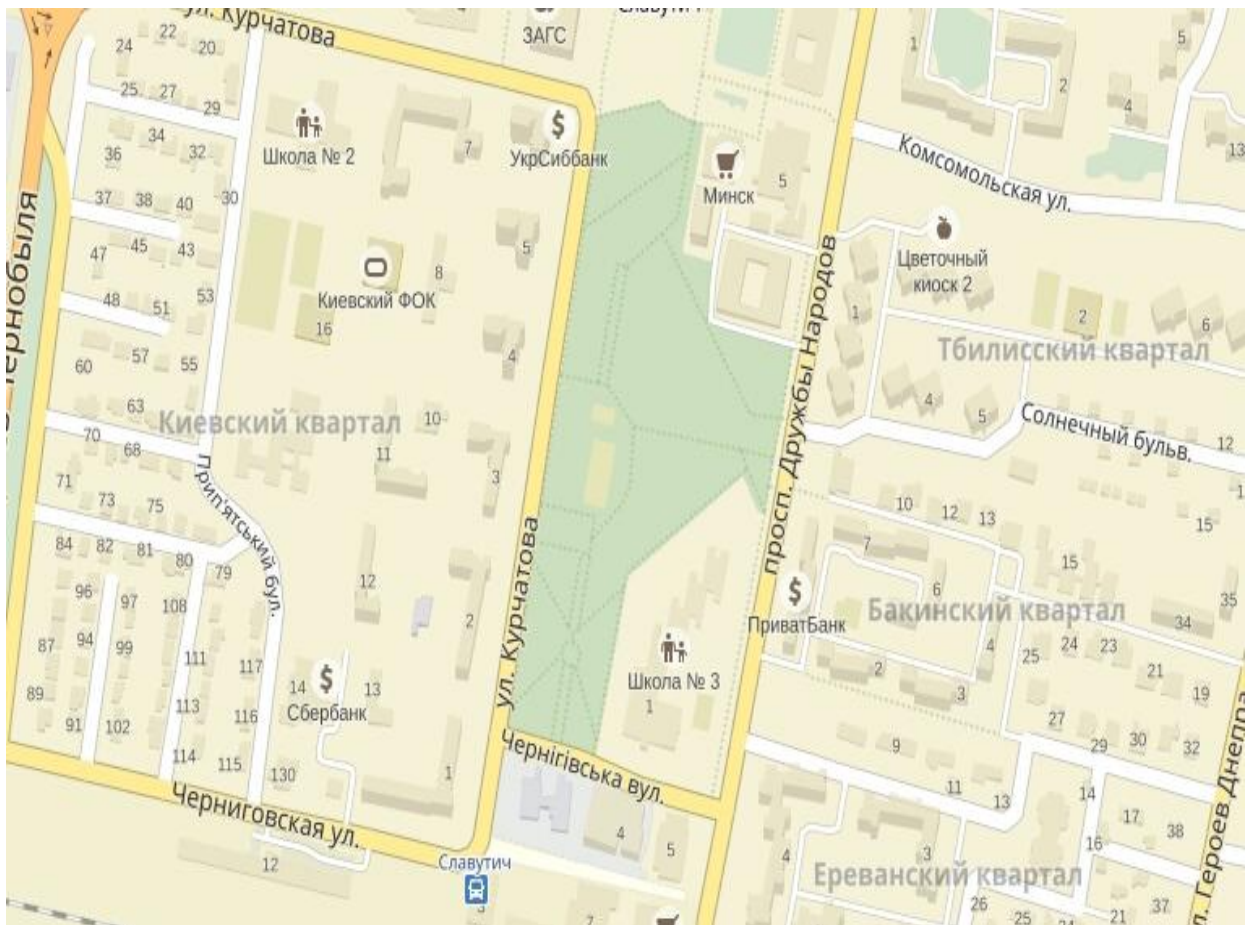
СЛАВУТИЦЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І – ІІІ СТУПЕНІВ №3: МАТЕРІАЛИ З ІСТОРІЇ РОЗВИТКУ ЗАКЛАДУ

Матеріали з роботи учасниці обласного конкурсу «Топоніміка й історія освіти рідного краю» учениці 10 класу Півункової Кристини. Науковий керівник: Савицька Алла Володимирівна.

Географічне положення навчального закладу: Київська область,
місто Славутич, проспект Дружби народів, 1.

Координати: 51° 31' пн. ш., 30° 45' сх. д.

Топографічний план мікрорайону закладу освіти:

Топографічний план прискільної ділянки:

Опис історії закладу освіти

Народження міста Славутича пов'язане з глобальною катастрофою людства – аварією на ЧАЕС. Датою початку будівництва міста можна назвати 15 жовтня 1986 року. Можна стверджувати, що Славутич – наймолодше місто України і останнє місто, збудоване в СРСР. Нове місто потребувало розвитку інфраструктури, дитячих садочків, шкіл. Рішення про будівництво навчальних закладів (шкіл) у місті Славутич Київської області було прийнято на вищому рівні, а саме, ЦК КПРС і Радою Міністрів СРСР № 1179 від 02 жовтня 1986 року та Радою Міністрів УРСР № 614-р від 29 жовтня 1986 року про виділення земельної ділянки.

Початок будівництва Славутицької ЗОШ № 3

Щоб подолати лихо, допомагали всі республіки колишнього Радянського Союзу. Саме тому рішення, що приймалися владою, виконувались негайно. Генеральний підрядчик трест «Славутич-атоменергобуд» та субпідрядні організації ГЕМ, ЮТЕМ, ЮМЕМ та МК-92 розпочали будівництво. Будівельно-монтажні роботи були проведені в строк:

початок - березень 1988 року, закінчені у серпні 1990 року. 29 жовтня 1990 року державною комісією був підписаний акт про прийняття в експлуатацію споруди. Акт підписали:

Голова комісії Павлов Г.В., головний архітектор проекту Боровик Ф.І., члени комісії: Данилейко Г.М. – завідуючий міськво, Жаров С.Ф. – заступник генерального директора ЧАЕС, Березін В.А. – директор МЖКГ, Виноградов А.А. – заступник начальника треста САЕБ, Белін В.П. – головний архітектор міста, Чабан М.Г. – головний санітарний лікар СЕС, Горілий А.Г. – начальник СВПЧ-15, Ваніянець В.Г. – директор будівельної організації «Промбуд», Готсдінер М.М. - директор будівельної організації «Підзембуд», Маршаленко П.В. – представник субпідрядної організації по електротехнічних роботах, Хаврус В.І. - представник субпідрядної організації по оздоблювальних роботах.

1989 рік. Будівля школи вже зведена

Школу здали в належному стані, оздобили вітражами, виконаними за ескізами Головного художника міста Лінніка Миколи Семеновича (1987 – 1991 рр.).

Вітражі в басейні ЗОШ № 3

14 квітня 1991 року виконавчим комітетом Славутицької міської ради було видане реєстраційне свідоцтво за № 23 про державну реєстрацію установи як юридичної особи.

У стіни власної школи учні й педагоги зайшли 1 вересня 1990 року. Хоча перші учні школи № 3 ще у 1989 році розпочали навчання на базі школи № 2 у другу зміну.

Відкриття нової школи

Такий вигляд мала школа наприкінці ХХ століття

У 1996 році школа отримала першу ліцензію за № 100040, яка засвідчує право на проведення освітньої діяльності за рівнем повної загальної середньої освіти терміном на 10 років.

Спочатку було важко, не вистачало парт, стільців, наочностей, приладів. Тетяна Миколаївна Булочнікова, вчитель математики, яка пропрацювала 25 років у школі з часу її заснування, згадує:

«Перші труднощі успішно подолали, і в один з сонячних днів восени 1991 року вже третій директор Проніна Є.О. відкомандирувала делегацію вчителів до київського магазину «Учтехприбор» для закупівлі самого необхідного обладнання для школи-новобудови. В те пам'ятне відрядження

поїхали вчителі: хімії Архіпова Л.В., біології Лучко О.Г., історії Сіз О.В., географії Сополєва Г.М., математики Коберник Т.М., фізики Кравцова В., російської мови Терентьєва І.С. і початкових класів Москаленко В.М. Кожен отримав наказ від колег: «З пустими руками не повертатися». Пораду цю не тільки виконали, але й перевиконали. Після того, як виконали всі необхідні замовлення, з'ясувалось, що в машину, крім пасажирів увійде приблизно десята частина закуплених товарів. Результатом такої «успішної» поїздки стало те, що річний бюджет школи був витрачений за один день. Зате серед замовлень була половина найменувань з магазину, й всі вони були необхідні. Щоб врятувати школу від фінансової кризи директору Проніній Е.О. довелось виставити на аукціон для інших шкіл більшу частину привезених речей з "Учтехприбора". Так, молоді в тій час вчителі школи № 3, без перебільшення, забезпечили приладдям всі школи міста Славутича в далекому 1991 році.»

Першим директором **ЗОШ № 3** у 1988 – 1989 роках був Данилейко Григорій Миколайович. Після його переходу до Міськво обов'язки директора школи з 1989 по 1990 рік виконував Сіз Олег Вікторович, якому випала почесна місія почати навчальний рік з 1 вересня 1990 року в рідних стінах школи № 3. Наступні роки директорами були: Проніна Ельвіра Олександрівна (1990 – 1994 рр.), Бивалькевич Василь Віталійович (1994 – 2013 рр.). Його плідна праця була відмічена знаками «Відмінник освіти України» та «За особистий внесок у розвиток міста».

Перші директори: Данилейко Г.М., Сіз О.В., Проніна ЕО., Бивалькевич В.В.

Данилейко Г.М., Сіз О.В., Бивалькевич В.В. на 10-річчі школи

З 2013 року школу очолює Нашиба Геннадій Анатолійович.

На сьогоднішній день у нашій школі є два вчителі, які працюють з часу її заснування. Це Ігнатенко Оксана Степанівна та Кибенок Ніна Василівна.

Вчитель початкових класів Ігнатенко Оксана Степанівна працює в ЗОШ № з часу заснування – 1989 року

Оксана Степанівна поділилася своїми спогадами про початок роботи в школі: *«Закінчивши у 1989 році Ржищівське педагогічне училище, я приїхала працювати до м. Славутича. Перший рік я працювала піонервожатою у ЗОШ №3. А вже у 1990 році серед шкіл міста саме в ЗОШ №3 відкрився перший клас з українською мовою навчання. І мені випала така честь бути вчителькою 1-Г класу ЗОШ №3 (1990-91 навчальний рік).*

На початку року у класі було лише 18 учнів, а через 4 роки вже налічувалося 32 учні (20 хлопців та 12 дівчаток). У ті роки середня наповнюваність класів становила 20-24 учні.

Звичайно, як молодому спеціалісту, мені було дуже важко, тому що вони були у мене перші. І так ми почали вчитися, вони отримували знання, а я вчилася бути вчителем.

Клас був дуже цікавий, приймав активну участь у шкільному житті. Не звертаючи уваги на те, що я тільки почала працювати, у класі панувала дисципліна та довіра.»

Матеріали, що характеризують навчально-виховну роботу закладу освіти в окремі періоди і роки

Проектна потужність Славутицької ЗОШ № 3 – 33 класи, 1200 учнів. Кількість учнів загальноосвітньої школи № 3 змінювалася в залежності від розвитку Славутича, від освітніх процесів, які відбувалися в місті, здебільшого в сторону зменшення. Якщо, наприклад, у 2002-2003 навчальному році мережа школярів складала 1167 учнів, у 2007-2008 – 841, то в 2011-2012 навчальному році лише 599 учнів. Найбільшою була наповнюваність у 1996 році – 2235 учнів, найменша у 2016 році – 474 учні.

Таблиця 1.

Кількість виданих свідоцтв про загальну базову середню освіту в Славутицькій ЗОШ № 3

Навчальний рік	Кількість	Навчальний рік	Кількість
1989-1990	17	2003-2004	196
1990-1991	60	2004-2005	142
1991-1992	60	2005-2006	112
1992-1993	83	2006-2007	83
1993-1994	74	2007-2008	93
1994-1995	121	2008-2009	28
1995-1996	112	2009-2010	140
1996-1997	128	2010-2011	75
1997-1998	174	2011-2012	54
1998-1999	197	2012-2013	43
1999-2000	143	2013-2014	45
2000-2001	189	2014-2015	23
2001-2002	138	2015-2016	41
2002-2003	124		

Через несистематизованість і відсутність певної архівної документації висновки про кількість учнів школи можна зробити за аналізом виданих свідоцтв про загальну базову середню освіту.

Перший випуск учнів відбувся 15 червня 1991 року – лише на другий рік після її відкриття, так як у 1990 році 11 класу в складі школи не було.

1999 рік. Перший випуск Славутицької загальноосвітньої школи № 3

Всього ж за 26 років роботи школа дала путівку в життя 2695 молодим людям.

У 1991 році нашу школу закінчила перша срібна медалістка Кучеренко Тетяна Олександрівна.

Всього за час існування школи було випущено 49 медалістів, з них 27 мали золоті медалі, 22 – срібні.

Таблиця 2.

Кількість випускників ЗОШ № 3, нагороджених золотими та срібними медалями.

Рік випуску	ПІБ випускника	Золота медаль	Срібна медаль
1991	Кучеренко Тетяна Олександрівна		+
1993	Ходько Олена Володимирівна	+	
1994	Голубцова Оксана Анатоліївна	+	
1994	Біловодська Олена Миколаївна		+
1997	Устименко Тетяна Юріївна	+	
1997	Козлова Наталія Володимирівна		+
1997	Лукашина Надія Олександрівна		+
1997	Семенова Катерина Миколаївна		+
1997	Фомина Ольга Володимирівна		+
1998	Суворов Олександр Миколайович		+
1998	Коханець Катерина		+
1998	Пархоменко Лілія Валерівна		+
1999	Маланіч Андрій Петрович		+
2000	Висоцька Євгенія Анатоліївна		+
2000	Косенко Катерина Миколаївна		+
2000	Даньковська Ірина Анатоліївна		+
2000	Митько Дмитро Володимирович		+
2001	Волошин Ігор Олегович	+	
2001	Коробейнікова Катерина Олексіївна	+	
2001	Гінкельман Ольга Евальдівна	+	
2001	Мішогло Олена Леонідівна	+	

2001	Резан Ольга Юріївна	+	
2001	Янченко Юлія Іванівна	+	
2002	Андруша Ганна Миолаївна	+	
2002	Волокитін Артем Анатолійович	+	
2002	Хропака Катерина Миколаївна	+	
2002	Шлопак Тетяна Миколаївна	+	
2002	Герасимчук Наталія Миколаївна		+
2002	Шама Андрій Юрійович		+
2004	Бунак Олександр Анатолійович	+	
2004	Задерей Тетяна Володимирівна	+	
2004	Івашко Олена Вікторівна	+	
2004	Ребренюк Валентин Вікторович	+	
2004	Черпак Вадим Федорович	+	
2005	Василенко Лілія Олегівна	+	
2006	Ус Вікторія Юріївна	+	
2006	Тарасевич Олеся Валеріївна		+
2006	Ульянцева Анастасія Андріївна	+	
2006	Бурий Василь Васильович	+	
2007	Іванюк Ірина Анатоліївна		+
2007	Кучма Кристина Сергіївна	+	
2008	Черпак Марія Федорівна	+	
2008	Власюк Маргарита Іванівна		+
2009	Баталова Валерія Євгеніївна	+	
2012	Коршук Володимир Ігорович	+	
2016	Мех Христина Олександрівна		+
2016	Скуратівський Євгеній Іванович		+
2016	Федорович Катерина Сергіївна	+	
2016	Шам Вадим Андрійович		+
Всього	49	27	22

За наполегливість та успіхи у навчанні учні школи нагороджуються Похвальними грамотами та Похвальними листами.

Таблиця 3.

Кількість учнів, нагороджених Похвальними грамотами та Похвальними листами.

Навчальний рік	Кількість учнів	Навчальний рік	Кількість учнів
1989-90	14	2002-03	127
1990-91	24	2003-04	173
1991-92	32	2004-05	26
1992-93	40	2005-06	50
1993-94	45	2006-07	71
1994-95	107	2007-08	34
1995-96	114	2008-09	47
1996-97	148	2009-10	37
1997-98	274	2010-11	48
1998-99	122	2011-12	60
1999-00	124	2012-13	66
2000-01	93	2013-14	57
2001-02	65	2014-15	59

Наші учні є учасниками та переможцями учнівських **олімпіад** з базових дисциплін різних етапів.

Таблиця 4.

Переможці III етапу учнівських олімпіад з базових дисциплін (2000-2016 рр.)

Навчальний рік	Прізвище, ім'я, клас	Олімпіада	Місце	Вчитель, що підготував
2000-2001	Малих Євгенія, 9 клас	Образотворче мистецтво	III	Червона Л.Ф.
2002-2003	Статура Ірина, 9-А клас	Трудове навчання	III	Туз О.Г.
	Круковець Вікторія, 6-А клас	Образотворче мистецтво	II	Червона Л.Ф.
	Малих Євгенія, 11-Б клас	Образотворче мистецтво		
2004-2005	Круковець Вікторія, 8-А клас	Образотворче мистецтво	II	Чоботар Т.Ф.
2005-2006	Кучма Христина, 10-Б	Історія	III	Савицька А.В.
	Круковець Вікторія, 9-А клас	Образотворче мистецтво	I	Шаповал А.А. Легкодух Т.В.
2006-2007	Круковець Вікторія, 10-А клас	Образотворче мистецтво	I	Шаповал А.А.
	Круковець Ксенія, 7-Б		III	Легкодух Т.В.
2007-2008	Круковець Вікторія, 11-А	Образотворче мистецтво	II	Шаповал А.А.

2008-2009	Бобровник Марія, 8-А клас	Українська мова та література	II	Товста О.М.
2009-2010	Коршук Володимир	Англійська мова	III	Турчин В.В.
2010-2011	Щеголькова Юлія, 7-А	Образотворче мистецтво	III	Легкодух Т.В.
2012-2013	Федорович Катерина, 8-Б	Біологія	III	Можега В.В.
2013-2014	Мех Христина, 9- Б клас	Правознавство	II	Кулачок Н.В.
2014-2015	Федорович Катерина, 10-Б клас	Історія	III	Савицька А.В.
2015-2016	Бушинський Владислав, 9-А клас	Правознавство	I	Кулачок Н.В.
	Янченко Микола, 9-А клас	Трудове навчання	I	Дідовець В.М.
	Власюк Ольга, 11-Б клас	Німецька мова	II	Турчин В.В.

Учні ЗОШ № 3 - учасники і переможці різних етапів Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика.

Таблиця 5.

Переможці II (міського) етапу Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика

Навчальний рік	ПІБ учня	Клас	Місце	Вчитель
2002-2003	Мастиленко Яна	3-Б	I	Мех Г.В.
2004-2005	Бобровник Марія	4-А	I	Паршикова Г.В.
2004-2005	Круковець Ксенія	5-Б	I	Шевчик Т.М.
2006-2007	Лутченко Юлія	4-Б	I	Мех Г.В.
2007-2008	Бобровник Марія	7-А	I	Купрієнко Т.В.
2008-2009	Бобровник Марія	8-А	I	Купрієнко Т.В.
2009-2010	Туровець Діана	3-Б	I	Мех Г.В.
2010-2011	Поштаренко Анастасія	4-Б	I	Мех Г.В.
2010-2011	Півункова Кристина	4-А	II	Сміян Н.І.
2011-2012	Півункова Кристина	5-А	I	Шевчик Т.М.
2015-2016	Кисельова Євгенія	3-А	I	Туровець Л.І.

Лутченко Юлія у 2006-2007 роках посіла II місце на III (обласному) етапі конкурсу імені Петра Яцика; Бобровник Марія була призером обласного етапу конкурсу двічі: 2004-2005 н.р. та 2008-2009 н.р. посіла на області III місце. У 2015-2016 навчальному році Кисельова Євгенія, учениця 3-А класу - II місце на III (обласному) етапі конкурсу.

Під керівництвом досвідчених педагогів учні школи залучаються до наукової діяльності, стають учасниками Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт **Малої академії наук**. Першим вчителем, яка на початку 2000-х років започаткувала цей вид наукової роботи в школі була Парубець Валентина Михайлівна. У подальшому роботу було продовжено.

Таблиця 6.

Участь учнів ЗОШ № 3 у конкурсі-захисті робіт МАН

Навч. рік	ПІБ учня	Відділення	Секція	Тема	Науковий керівник	Результат
2011-2012	Галепа Владислав Анатолійович 11 – А клас	Історія	Історичне краєзнавство	«Стародавні замки Західної України»	Купрієнко Т.В.	Лауреат
2011-2012	Ковтун Артем Борисович, 10 – В клас	історія	етнологія	«Спадщина видатного українського бджоляра П.І. Прокоповича; проблеми і здобутки»	Савицька А.В.	Лауреат
2012-2013	Безверхня Катерина Олександрівна, 11-В клас	історія	ентологія	«Кумівство як вид умовної спорідненості в Україні»	Савицька А.В.	IV місце
2014-2015	Мех Христина Олександрівна, 10-Б клас	Українська філологія та мистецтво знавство	Мистецтво знавство	«Кольоропис у поезії Сергія Єсеніна»	Турчина С.Л.	II місце
2015-2016	Мех Христина Олександрівна, 11-Б клас	Історія	Історичне краєзнавство	«Скульптурні композиції міста Славутича»	Савицька А.В.	III місце
2015-2016	Скуратівський Євгеній Іванович, 11 – Б клас	Укр. філологія та мистецтво знавство	Мистецтво знавство	«Монументально декоративне оздоблення міста Славутича»	Савицька А.В.	I місце
2015-2016	Янченко Микола, 9-А клас	Хімія та біологія	Зоологія, ботаніка	«Способи вегетативного розмноження троянд»	Можега В.В.	Слухач

2015-2016	Півункова Кристина, 9 – А клас	Мовознавство	Іноземна мова	«Використання англiцизмiв у ЗМi»	Кукушкіна Н.П.	Слухач
-----------	--------------------------------------	--------------	---------------	----------------------------------	-------------------	--------

Високим результатам у навчанні учні школи завдячують як своїй наполегливості, так і високому професіоналізму педагогів, які тут працюють. Кількість вчителів школи змінювалася.

Таблиця 7.

Кількість педагогів Славутицької ЗОШ №3

Навчальний рік	Кількість	Навчальний рік	Кількість
1989-1990	29	2003-2004	79
1990-1991	47	2004-2005	80
1991-1992	54	2005-2006	67
1992-1993	70	2006-2007	69
1993-1994	80	2007-2008	66
1994-1995	96	2008-2009	55
1995-1996	136	2009-2010	54
1996-1997	127	2010-2011	52
1997-1998	73	2011-2012	48
1998-1999	100	2012-2013	42
1999-2000	76	2013-2014	46
2000-2001	82	2014-2015	43
2001-2002	83	2015-2016	36
2002-2003	86		

Як бачимо, в кінці 80-х – на початку 90-х років прослідковується тенденція до зростання кількості педагогів як по місту, так і в ЗОШ № 3. На початку 2000-х років кількість вчителів зменшується у зв'язку з відкриттям ЗОШ № 4, а також зі зменшення народжуваності по місту і країні в цілому.

Традиційно вчителі школи, починаючи з 1991 року, беруть участь у конкурсі **«Учитель року»**:

1991 р. – Архіпова Людмила Володимирівна, вчитель хімії (ІІІ місце)

1992 р. – Висоцька Людмила Йосипівна, вчитель російської мови та літератури (І місце)

Локтева Ганна Станіславівна, вчитель історії (ІІ місце.)

1993 р. Сіз Олег Вікторович, вчитель історії (лауреат обласного конкурсу)

1994 р. – Сополева Галина Миколаївна, вчитель географії (ІІ місце)

1995 р. – Малиновська Галина Вікторівна, вчитель початкових класів (І місце)

1996 р. – Ігнатова Алла Володимирівна, класний керівник (І місце)

1997 р. – Штупун Галина Володимирівна, вчитель початкових класів (І місце)

1998 р. – Парубець Валентина Михайлівна, вчитель української мови та літератури (ІІ місце)

2000 р. – Нестеренко Наталія Павлівна, вчитель початкових класів (ІІ місце)

Бивалькевич Василь Віталійович, директор (лауреат обласного Конкурсу «Кращий керівник закладу освіти»)

2001 р. – Богда Владислав Володимирович, вчитель фізики (ІІІ місце)

Кощенко Ганна Василівна, класний керівник (ІІ місце)

2003 р. – Олекса Валерій Миколайович, вчитель технічної праці (ІІІ місце)

Ісаєва Галина Олександрівна, вчитель іноземної мови (ІІІ місце)

2005 р. – Шевчик Тетяна Миколаївна, вчитель української мови та літератури (ІІ місце)

Самойленко Надія Федорівна, класний керівник (ІІ місце)

Мишко Олена Миколаївна, класний керівник (V місце)

2007 р. – Рябченко Оксана Миколаївна, вчитель української мови та літератури (ІІ місце)

2009 р. – Примаченко Наталія Миколаївна, завідувача бібліотекою (І місце; Лауреат обласного етапу Всеукраїнського конкурсу «Шкільний бібліотекар»)

Білозьорова Раїса Степанівна, практичний психолог (ІІІ місце).

За творчий підхід, ініціативу та майстерність у вихованні та навчанні підростаючого покоління вчителі школи нагороджені званнями.

«Заслужений вчитель України»: Паршикова Галина Вікторівна, вчитель початкових класів.

«Учитель-методист»: Парубець Валентина Михайлівна, вчитель української мови і літератури; Кибенок Ніна Василівна, вчитель початкових класів; Турчина Світлана Леонідівна, вчитель художньої культури.

«Старший вчитель»: Стафєєва Альбіна Василівна, вчитель математики, заступник директора з НВР; Костик Наталія Миколаївна, вчитель початкових класів; Сіз Олег Вікторович, вчитель історії; Слінчак Людмила Петрівна, вчитель початкових класів; Нашиба Геннадій Анатолійович, вчитель історії, директор школи; Купрієнко Тетяна Василівна, вчитель української мови і літератури, заступник директора; Симонова Валентина Павлівна, вчитель російської мови і літератури, зарубіжної літератури; Товста Оксана Миколаївна, вчитель української мови і літератури; Шевченко Таміла Родіонівна, вчитель зарубіжної літератури; Бивалькевич Валентина Григорівна, вчитель математики, астрономії; Кулачок Наталія Вікторівна, вчитель історії й правознавства; Савицька Алла Володимирівна, вчитель історії; Олекса Валерій Миколайович, вчитель трудового навчання; Кублій Олексій Олексійович, вчитель фізичної культури; Сміян Наталія Іванівна, вчитель початкових класів; Мех Галина Володимирівна, вчитель початкових класів; Ігнатенко Оксана Степанівна, вчитель початкових класів.

Відмічені нагородами – нагрудним знаком **«Відмінник освіти України»:** Бивалькевич Василь Віталійович, вчитель фізики, директор ЗОШ № 3; Данилейко Григорій Миколайович, директор ЗОШ № 3; Демидова Алевтина Володимирівна, вчитель праці; Кибенок Ніна Василівна, вчитель початкових класів; Купрій Леонід Іванович, вчитель музики; Панченко Тамара Миколаївна, заступник директора з НВР; Парубець Валентина Михайлівна, вчитель української мови та літератури; Паршикова Галина Вікторівна, вчитель початкових класів; Сіз Олег Вікторович, вчитель історії;

Слінчак Людмила Петрівна, вчитель початкових класів; Соболева Галина Миколаївна, вчитель географії; Стафєєва Альбіна Василівна, вчитель математики, заступник директора з НВР; Червона Людмила Федосіївна, вчитель малювання, заступник директора з НВР; Кибенок Ніна Василівна, вчитель початкових класів.

Славутицька ЗОШ № 3 – заклад сприяння здоров'ю учасників навчально-виховного процесу. З цієї теми проводиться належна виховна робота, організаційна робота вчителів фізичної культури. Колектив школи розробив та узагальнив матеріали в рамках Всеукраїнського конкурсу обласного етапу «Школа сприяння здоров'ю». Координатором проекту виступила Купрієнко Тетяна Василівна, заступник директора з навчально-виховної роботи, «старший вчитель».

З 2004 року у старшій ланці школи сформовані **профільні класи**. З 2004 по 2016 рр. традиційно функціонують технологічні класи, учні яких здобувають професії у Центрі професійного розвитку. З 2005 по 2007 рр. мали місце суспільно-гуманітарні класи, в яких належна увага приділялась вивченню історії (вчитель Савицька А.В.).

В школі діє методична рада та 9 методичних підрозділів, школа молодого спеціаліста.

Вчителі кафедри історії (зліва направо: Каранда О.М., Кулачок Н.В., Алімов Є.А., Савицька А.В., Змійок О.М.)

Методичне об'єднання вчителів фізичної культури та трудового навчання. Зліва направо: Полегешко В.П., Кравченко А.М., Олекса В.М.

Вчителі кафедри природничих дисциплін в присутності адміністрації школи (Можега В.В., директор школи Бивалькевич В.В., Оганесян Р.С, Кощенко Г.В., завуч школи Стафєєва А.В.)

На базі школи працюють обладнані кабінети.

Кабінети Захисту Вітчизни

Кабінет інформатики

Кабінет іноземної мови

Кабінет української мови та літератури

Вчитель праці Олекса Валерій Миколайович у шкільній майстерні

Кабінет біології. Урок у 6-Б класі проводить Можега Валентина Володимирівна

Наші учні - гордість нашої школи, неодноразово ставали **стипендіатами Славутиського міського голови.**

За підсумками 2009-10 навчального року:

Коршук Володимир

За підсумками 2013-2014 навчального року:

Мех Христина

Дегтяренко Дана

У 2014-2015 навчальному році:

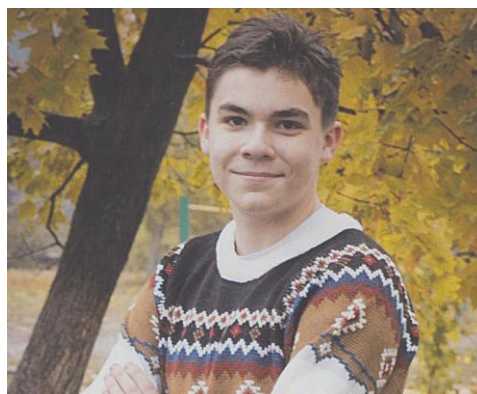

Федорович Катерина

У 2015-2016 навчальному році:

Скуратівський Євгеній
та Мех Христина.

Бушинський Владислав

Випускники нашої школи посіли належне місце в житті нашого міста, держави. Вони гідно несуть честь своїх родин і рідної школи.

У 2016 році школу № 3 закінчила талановита учениця 11-Б класу **Сусанна Манукян.**

Сусанна – учасниця рекорду України за участь у конкурсі-фестивалі «Омріяна Україна очима дітей», адже вона прекрасно малює. Шлях до високого творчого визнання йшов через її участь у Конкурсі-фестивалі дитячих малюнків «Омріяна Україна очима дітей». Треба сказати, що ця творча дівчина любить малювати з дитинства. Вона стверджує, що коли бере до рук пензлик та бачить фарби, зразу ж в голові народжується фантазія, створюються яскраві образи. Саме це й допомогло дівчині здобути перемогу. Її малюнок був відзначений авторитетним журі на чолі із всесвітньо відомим художником Джамалем Бадваном. Авторів найкращих малюнків, у тому числі й Сусанну, запросили до Києва на урочистості з нагоди Дня Прапора України. А далі було найцікавіше - 30 призерів разом і одночасно створили найбільшу картину з образом майбутньої, омріяної України. Розмір картини: ширина - 7 метрів, висота - 2 метри!

Картина створена за мотивами малюнків, отриманих на цей конкурс-фестиваль. Вона отримала Диплом учасника рекорду України, який підтверджує факт реєстрації досягнення як рекорду України і виступає свідченням загального визнання.

Ще одна людина, що знайшла своє місце у житті і завдячує за це своїй рідній школі – це **Снісар Данііл**. Він кореспондент телеканалу «Інтер».

Журналіст телеканалу «Інтер» Снісар Данііл за роботою

Ось деякі його спогади про школу і дитинство:

«Пішов у перший клас у 1999 році. Перші три роки, в принципі, навчався непогано. З самого дитинства мене почала цікавити творчість. З 5 років займався бальними танцями. Навіть, став кандидатом у майстри спорту. 5 років проходив на плавання, ще 2 — грав у великий теніс. У 3 класі — взяв участь у складі команди нашої школи з КВН. Мама завжди казала, що сцена, ораторське мистецтво — це моє. Так воно і було. Нескінченні виступи від школи на усіх можливих заходах. Хоча, не буду заперечувати, 7-8 клас я дійсно був зірви-головою. Частенько був гостем у кабінеті директора. Та це згодом минуло.

Хотів після 7-го класу піти у лицей навчатися. Українську склав на «11». А математику — завалив. Пізніше я зрозумів, що це, насправді, було добре. Адже саме шкільне самоврядування і професіоналізм педагогів школи допомагали розкрити всі таланти.

Приблизно, в той же час (в 13-14 років), потрапив до молодіжної редакції ТРК «Славутич». Тоді я ще й думати не міг, що саме журналістика

стане моїм покликанням. Майже увесь вільний час проводив на телебаченні. Знімав сюжети. Це були круті часи! Знову ж таки, школа мені у цьому допомагала. Адже деякі сюжети знімав саме у своєму рідному закладі.

У тому, що хочу стати журналістом — зрозумів у років 15. Батьки мені не заперечували, адже тільки ми самі можемо побудувати своє майбутнє. Не потрібно слухати нікого! Пам'ятаю, приходила до нас жіночка з центру зайнятості (у 10 класі). Агітувала за вибір робітничих спеціальностей. Мовляв, кадрів гуманітарної галузі на ринку і так більше. Тож ви, напевно, не зможете працювати “за покликанням”. Тоді я зрозумів, що вона не мала рації. Навіть почав з нею сперечатися (завжди любив запеклі дебати).

Випустився зі школи з більш-менш гарним атестатом. Поїхав навчатися у Польщу. Після п'яти років там зрозумів, що жити хочу тільки в Україні. Захистив там диплом на “5” і повернувся. Після цього, кілька місяців пропрацював перекладачем польської мови. Активно шукав шляхи самореалізації. Хотілося “вистрелити” відразу. Взяв паузу — поїхав працювати аніматором в Туреччину. Там дізнався, що моє резюме подивились на «Інтері» - переглянули раніше зроблені мною сюжети на ТРК “Славутич” і запросили на стажування. І все. Я тут. Робота моєї мрії. Гідна зарплата. І саме рідній «третьій» школі я завдячую найбільше. Адже, саме там я робив свої перші кроки. Один з показників — це призове місце у всеукраїнському конкурсі з теми про Голодомору. І звичайно, велика подяка вчителям. І моїй першій вчительці — Слінчак Людмилі Петрівні, якої, нажаль, вже немає з нами.»

Валентин Корнієнко також випускник нашої школи у 2012 р. Він працює журналістом на радіо і веде репортажі в «Наше Радио Украина» та «Авторадіо».

Ось його спогади про школу:

"Школа - це одна з найдинамічніших історій у житті кожної людини. Проте, ми починаємо згадувати про це лише тоді, коли настає доросле життя. Школа нагородила мене не тільки знаннями, а й знайомством з гарними людьми, такими як Кукушкіна Наталя Петрівна, Змійок Ольга Михалівна, Дейнеко Олена Анатоліївна, Бивалькевич Василь Віталійович та багато-багато інших. Я завжди ходив до школи з радістю. Можливо, навіть не завжди вчитися, а просто спілкуватися з людьми. Тим паче, отримував від цього велелезне задоволення: як від спілкування з однокласниками, так і з учителям, які мають величезний досвід."

В якості експерименту на базі нашого закладу у 1990 році навчальному році був організований спортивний клас, учні якого могли приділяти належну увагу професійному спорту (боротьба дзюдо, самбо). Класним керівником класу став Лучко Олександр Григорович. Тренери: Копилов О.Г., Клімантов Ю.Г. Як наслідок, серед випускників ЗОШ № 3 п'ять чоловік мають звання «Майстер спорту», з них Антипова Ю.А. – двократна чемпіонка світу по самбо. Імена Тукмачової Анастасії та Антипової Юлії занесені у довідник «2500 видатних жінок України» наряду із заслуженим лікарем України Шульгою Л.І. та заслуженим вчителем України

Малиновською Г.В., жителями міста Славутича. Тукмачева Анастасія, Філатенко Марія та Антипова Юлія – чемпіонки та призерки Європи та світу з боротьби дзюдо та самбо. Зараз Тукмачева Анастасія – заслужений тренер України.

(Зліва направо) Тукмачева А., Антипова Ю., Філатенко М.

Серед випускників нашої школи є учасники АТО. Є серед них, нажаль, і загиблі герої, а саме Волнухін Сергій та Гултур Денис.

Волнухін Сергій Анатолійович

(18.05.1986 – 06.08.2014)

Народився Сергій 18 травня 1986 року. З 1994 по 2004 рік навчався в Славутицькій ЗОШ № 3. Ще з дитинства приділяв увагу фізичному вихованню, відвідував спортивну секцію з футболу.

Після школи – армія. Юнак проходив службу у складі Військово-морських сил України у місті Севастополі.

По закінченню служби Сергій працював у приватній фірмі з виробництва меблів, а з 2010 року у фірмі «Систем - папір». Одружився.

Мирне життя для Сергія Волнухіна, як і для всієї України припинилося навесні 2014 року. У першій хвилі мобілізації 21 березня 2014 року Славутицьким міським військовим комісаріатом Київської області він разом з рідним братом був призваний до армії. У складі 72-ї окремої механізованої бригади Сергій спочатку проходив військову підготовку в Білій Церкві, на

Житомирському полігоні, у Запоріжжі. Отримав посаду гранатометника. А потім – зона АТО. Ніс військову службу на блок - посту під Маріуполем, на кордоні з Росією біля пункту пропуску «Ізварине» у Луганській області.

Відомо, що військові 72-ї окремої механізованої бригади з 12 липня 2014 року перебували в оточенні між російським кордоном і сепаратистами. Частина бригади після тривалого обстрілу з важкої зброї змушена була відійти на російську територію, перед відходом підірвавши залишки бойової техніки та знищивши свою зброю. Тут він і загинув 6 серпня 2014 року при виході з оточення біля с. Дмитрівка Шахтарського району Донецької області. Зрикошетивши від броні, куля пройшла збоку в незахищену бронежилетом частину тіла, влучивши в серце.

У Сергія залишилась дружина Катерина та маленька донька Улянка.

29 серпня 2014 року Славутицька міська рада прийняла рішення присвоїти Сергію Волнухину звання почесного громадянина міста.

Указом Президента України № 873/2014 від 14 листопада 2014 року «за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі», нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Гултур Денис Анатолійович

(20.05.1986-02.02.2015)

В Славутицькій ЗОШ №3 Денис навчався з 6-го класу і закінчив її у 2002 році. В цій же школі працювала техпрацівником його мати Ольга Василівна. Його сестри Марія та Галина також навчалися тут, Марія згодом працювала секретарем.

По закінченні Чернігівського професійного училища №18 Денис працює в м. Славутич на підприємстві ЮТЕМ, пізніше на ВП «Атомремонтсервіс» слюсарем з ремонту реакторно-турбінного обладнання.

Він пройшов строкову військову службу в м. Васильків Київської області. Служив у зенітно-ракетних військах протиповітряної оборони Повітряних сил України. 2014 року був мобілізований до виконання військового обов'язку в зоні АТО. Службу проходив під Дебальцевим як старший солдат, майстер відділення технічного обслуговування автомобільної техніки 25-го окремого монопіхотного батальйону «Київська Русь».

2 лютого 2015 року в с. Рідкодуб, поблизу Дебальцевого Шахтинського району Донецької області під час транспортування боєприпасів, паливних

матеріалів та харчових продуктів БТР військових 25-го ОМПБ та 128-ї ОГПБ потрапив в засідку. Військові прийняли бій. Тут і загинув Денис. Після місяця очікувань, дзвінків сепаратистів, пошуків рідним вдалося знайти тіло хлопця. Похований Денис 28 лютого 2015 року в місті Славутич. По собі він залишив сина Дмитра, що народився після його смерті та старшу доньку.

Указом Президента України від 1 березня 2016 року Гултур Денис нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (помертньо). Рішенням Славутицької міської ради від 30 березня 2015 року він отримав звання «Почесний громадянин Славутича» (помертньо).

На фасаді ЗОШ №3 встановлено меморіальну дошку героям.

З 2001 року місто Славутич має свій **Краєзнавчий музей**. Проте, основи музейної справи в нашому місті були започатковані саме в ЗОШ № 3. 21 вересня 1993 року на честь 50-річчя визволення Чернігівщини від нацистських загарбників у школі був відкритий історико-краєзнавчий музей. Відкриття музею відбулось завдяки невтомній праці, ініціативності його керівника Алімова Є.А., вчителя історії.

Організатор Краєзнавчого шкільного музею Алімов Євген Абдулаєвич, нині директор міського Краєзнавчого музею, в оточенні школярів (праворуч директор школи Бивалькевич В.В.)

Саме Євген Абдулаєвич очолив згодом міський Краєзнавчий музей, до фондів якого були залучені шкільні музейні фонди. А це близько 1000 експонатів, які відтворювали змістовність розділів «Історія краю», «Вони звільнили наш край», «Місто Славутич». Серед експонатів залишки мамонта, знайдені в районі с. Неданчичі у 1989 році, знаряддя праці кам'яного віку (скребло, кам'яна сокира, стріли); експонати часів Київської Русі – писало, натільний хрестик, фрагменти керамічних жіночих прикрас, риболовецькі знаряддя. Середньовіччя представлене козацькими трубками для паління, ядрами.

Фотографії фронтних років та періоду Радянсько-німецької війни, особисті речі ветеранів, звістки про смерть солдатів, листи з фронту, подяки за героїзм, проявлений під час визволення міст, грамоти, макети бойової техніки розповідали про героїзм жителів міста в роки війни в розділі «Вони

звільнили наш край». Фотознімки перших днів будівництва м. Славутича, макети міст Прип'яті та Славутича, створені руками Є.А. Алімова; паперові гроші й монети, якими користувалися в місті; настільні медалі, присвячені ЧАЕС та Славутичу та інше – всі ці експонати зі шкільного музею дбайливо зберігаються в міському Краєзнавчому музеї й відкриті відтепер для огляду широкому глядачу.

Ще одна талановита людина **Оксана Васи́лець** працювала в нашій школі лаборантом кабінету біології та фізики, а у вільний час писала прекрасні вірші, проникливі та чуттєві для дорослих, лагідні й грайливі для малечі. Її твори надруковані в багатьох збірках, таких як «Нас врятує любов» та «Дванадцять місяців».

Мертва і жива вода

(Містам Прип'ять і Славутич присвячується)

Коли вмирало місто, над хрестом,
розправивши заціпенілі крила,
його душа лелекою злетіла...
А ми услід дивилися гуртом.
Минає час. Забули, що змогли,
А що несла – й досі давить груди.
Та від скорботи щастя не прибуде.
І ми, як скарб, надію берегли.
В житті є мертва і жива вода.
Коли журую серце оповите,
Здається, вже нічим не воскресити –
Заколоситься сила молода.
І повнить душу дивне почуття,
Й нові пісні народжують поети.
Тяжкі падіння, та чудові злети! –
Тоді потрібним робиться життя.
Жива вода на ноги підійма
Усіх страждених, змучених бідою.
Зростає місто волею святою,
До безнадії – вороття нема.
Щоб не вмирати марно – будем жить!
Бо ми таку у серці силу маєм,
Яку з любові щирої плекаєм –
І вже її нікому не згасить!

Загальноосвітня школа № 3 – «кузня адміністративних кадрів» для цілого міста, адже в нашій школі в різний час працювали педагоги, які згодом посіли посади в інших установах. Зокрема, Рябченко А.О., який з 1993 по 1998 рік працював вчителем фізики в нашій школі, зайняв посаду директора ЗОШ № 1, Рубан Г.В. (1993 – 1999 рр.) – директор ЗОШ № 2, Висоцька Л.Й. – директор ліцею, Мельник Т.О. (вчитель російської мови, 1994 – 2016 рр.) – нині діючий директор ЗОШ № 1.

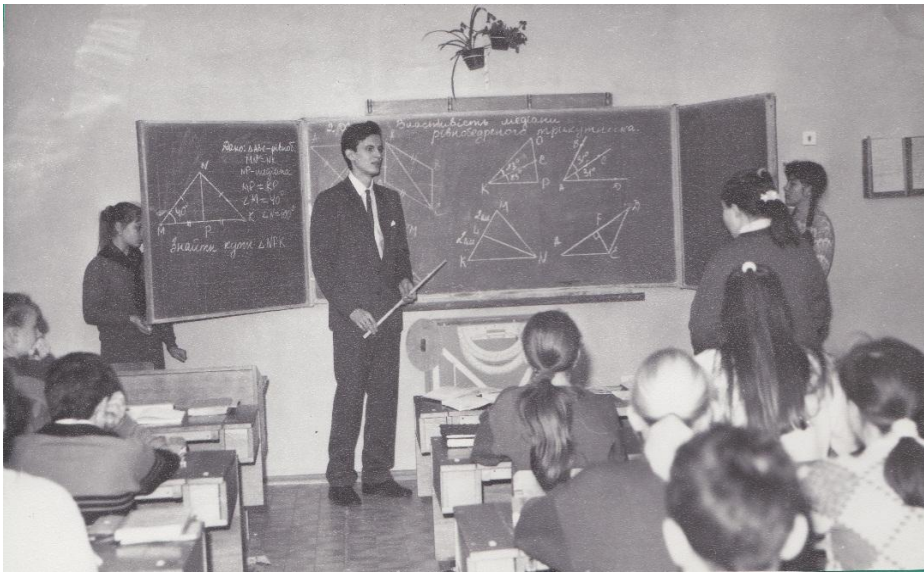
У 1-му ряду зліва направо: Серіков Д.В., Сополева Г.М., Ігнатова А.В., Висоцька Л.Й., Червона Л.Ф., Стафесва А.В, Рубан А.І. Стоять: Можєга В.В., Сіз О.В., Сльозка Н.Я., Шаповал В.О., Мельник Т.О., Сошко С.І., Барішевська Н.Г., Макарєнко О.М.,Рябченко А.О.

Ігнатова А.В. – вчитель української мови та літератури (1993 – 2005 рр.), з 2005 по 2016 рр. - заступник начальника Управління освіти міста Славутича, нині – директор загальноосвітньої школи № 2.

Ігнатова Алла Володимирівна

Вчителі нашого закладу посідали в різних школах посади заступників директорів з навчально-виховної роботи: Гонтар М.Г. та Рябченко О.І. у ЗОШ № 1, Огарь С.І. у ЗОШ № 2, Серіков Д.В., Брехова І.А. у ЗОШ № 4, Шаповал В.О. у славутицькому ліцеї.

Шаповал Володимир Олександрович

Сополева Г.М. вчитель географії ЗОШ № 3 з 1990 по 1999 рік посіла посаду завуча в ЗОШ № 4, а згодом головного спеціаліста Славутицького управління освіти. Вчитель початкових класів Костик Н.М. (2001 – 2005 рр.) очолила Міський методичний центр.

Костик Наталія Миколаївна, Мех Галина Володимирівна

Гавриш Т.М., вчитель української мови ЗОШ № 3 в 1994 – 1999 рр., посіла посаду методиста ММЦ. Вчитель зарубіжної літератури Савенко А.В. очолює Профспілкову організацію працівників освіти міста. Вчитель географії школи Макаров О.В. (1997 – 2004 рр.) очолив Центр Професійного розвитку. Єршоміна Н.А. (вчитель математики, завуч, 1995 – 2005 рр.) – директор Палацу дитячої та юнацької творчості (ПДЮТ); Баришевська Н.Г. – вчитель російської мови й літератури (1991 – 1998 рр.) – директор Кіноконцертного комплексу. Вчитель історії та права школи Алімов Є.А. нині директор міського Краєзнавчого музею.

Для них Славутицька ЗОШ № 3 стала другою домівкою. На святкуванні 25-річчя школи

Цікаві факти з історії школи

- Найбільший стаж роботи в загальноосвітній школі № 3 має вчитель початкових класів Кибенок Ніна Василівна – 27 років (з 29 вересня 1989 року по сьогоднішній день).
- Найстаршим педагогом-пенсіонером нашої школи є вчитель англійської мови Чернишова Зоя Олександрівна, 1932 року народження. На момент звільнення у 2000 році їй виповнилося 68 років. Лучку Олександрю Григоровичу, 1944 року на момент виходу на пенсію у 2011 році виповнилося 67 років.
- Першим працівником школи, вписаним до «Журналу обліку видачі трудових книжок і вкладишів до них Славутицької загальноосвітньої школи № 3» є Тутарова Людмила Валентинівна (запис від 28 вересня 1989 року).
- Найстаршою випускницею нашої школи є Некрасова Тетяна Петрівна, яка народилася 13 вересня 1973 року.
- Наймолодша учениця школи станом на 1 вересня 2016 року - Рогова Уляна Костянтинівна. Вона народилася 15 жовтня 2010 року.
- За час існування закладу більшість учнів і випускників мали прізвища на літеру «К» - 759.
- На початку своєї діяльності в школі була велика кількість класів, навіть був 1-К клас.
- Найменший стаж роботи в ЗОШ № 3 має Заваріна Людмила Едуардівна – 2 дні (з 01 по 03 вересня 1993 року).
- Психолого-педагогічна служба була створена в школі в 1997 році. Першою посаду психолога посіла Свінтозельська Наталія Іванівна.
- В ЗОШ № 3 як в «Школі сприяння здоров'ю», медпрацівникам, які не ходили на лікарняний протягом навчального року, додають 3 додаткових дні до відпустки.
- Деякі педпрацівники школи після звільнення проживають за кордоном: Щукіна Н.М., Ільченко Л.М. - в Італії, Казанцева О.Г. та Горбова В.О.,

Висоцька Л.Й. - у Німеччині, Червона Л.Ф. виїхала до Франції, Проніна Е.О. до Росії.

- В різний час в ЗОШ № 3 працювали подружжя педагогів, навіть сімейні династії:

- Бивалькевич Василь Віталійович, Валентина Григорівна та їхня донька Тетяна Василівна.
- Рубан Ганна Вікторівна та Анатолій Іванович.
- Михайлови Олексій В'ячеславович та Галина Миколаївна.
- Самойленко Борис Михайлович та Надія Федорівна.
- Латишеви Олександра Володимирівна та Олександр Едуардович.
- Гонтар Марина Геннадіївна та Олексій Вікторович.
- Гаркуша Вадим Олександрович та Юлія Вадимівна.
- Даниленко Олександр Миколайович та Галина Віталіївна.
- Радченко Микола Іванович та Олена Миколаївна.
- Щукіна Ніна Миколаївна та Анатолій Павлович.
- Михайлиніни Степан Ярославович та Оксана Миколаївна.
- Сошко Сергій Іванович та Ту ровець Любоа Іванівна.
- Подружжя Турчиних Світлана Леонідівна й Вадим Володимирович, його брат Андрій Володимирович.
- Сестри Брехова Ірина Василівна та Легкодух Тетяна Василівна.
- Сестри Свінтозельська Наталія Іванівна та Огарь Світлана Іванівна.
- Шевченко Таміла Родіонівна та її донька Надія Олександрівна.

- За час існування школи 87 чоловік пропрацювали в стінах закладу більше 10 років. З них 28 – більше 20 років.

- Найбільша кількість працівників, що перебували в декретній відпустці припадає на 1999 рік – 14.

- Педколектив школи здебільшого жіночий. На 1 вересня 2016 року в школі працювало 9 чоловіків, 5 з них – вчителі.

1998 рік. Чоловіча частина колективу ЗОШ № 3

- Серед 49 медалістів школи 32 дівчини й 12 хлопців.
- Найбільше хлопців-медалістів було випущено у 2004 році – 3. Усі вони учні 11- Б класу.

(Зліва направо) Бунак Олександр, Чернак Вадим, Ребренюк Валентин та класний керівник Савицька Алла Володимирівна

- Найбільша кількість медалістів припадає на випуски 2001 та 2002 років. У 2001 випускному році всі медалі – золоті.
- Славутицька загальноосвітня школа № 3 має свій логотип:

- Ми маємо свій гімн школи, автором якого є Єр'оміна Ніна Анатоліївна. Він завжди виконується на урочистих шкільних лінійках.

Гімн Славутицької школи № 3

Куплет 1

Третя школа в нас найкраща,
 Їй не зрадимо нізащо,
 В ній вчимося залюбки.
 Хто? І дівчата й хлопчачки!

Приспів:

Тато директор, мами вчителі.
 Найкращі учні де?
 У школі № 3!

Куплет 2

Вірим в наше світле завтра.
 Сядем дружно всі за парти,
 Щоб Славутич процвітав, і
 Про своє майбутнє дбав!

Приспів

